

Jørgen Gram: Der er et Par Grunde til, at jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger. I den sidste Tid har saavel den højtærede Statsminister, den højtærede Landbrugsminister som mange andre inden for Regeringspartierne talt om, at Borger og Bonde maatte finde sammen, at Landbruget maatte se at komme paa Linie med Arbejderne, først da vilde der blive bedre Tilstande i Landet. Det kunde da have sin Interesse for Landbruget at høre, om disse Ytringer virkelig var alvorlig ment, om Regeringspartierne vil gaa med til at yde noget, hvilket naturligtvis maa forlanges af Landbruget, hvis en saadan Samling skulde finde Sted.

Det har ikke kunnet konstateres, at Viljen dertil er til Stede inden for Regeringspartierne. Et af de Krav, der uomgængeligt vilde blive stillet fra Landbruget, er, at Landbruget ikke maa staa som den eneste Befolkningsklasse i Danmark, der paalægges Byrder uden at have nogen som helst Bæreevne. Der kunde gennem dette Forslag have været Lejlighed for Regeringen til at vise, at de dog ikke ønsker at gaa videre ad den Vej, de er inde paa, men i nogen Maade ønsker at imødekomme Landbruget, idet en lille Del af det danske Landbrug har haft en anden Beskatningsmaade end den øvrige Befolkning, nemlig den sønderjyske Befolkning, og denne sønderjyske Befolkning har ønsket at bibeholde den Beskatningsmaade, den var vant til, som ikke medførte de samme Byrder, naar der ingen Afkastnings-evne var.

Forslaget om mellemkommunal Udligningslov blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister, uden at der var Tale om dette Forhold. Først i allersidste Øjeblik, forud for anden Behandling og den hurtigt derpaa gennemførte tredje Behandling, fremkom der et Ændringsforslag, som angik dette Forhold. Hvorfor var denne Omlægning ikke med i det oprindelige Forslag, naar den højtærede Indenrigsminister selv ogsaa i det andet høje Ting har fremhævet, at der var blevet øvet Uret mod en stor Del af den sønderjyske Befolkning ved den hidtidige Ordning, og at der var stærke Kræfter i Bevægelse for at faa en Ændring? Hvorfor fremkom saa disse Ændringsforslag paa et saa sent Tidspunkt, at der ikke er Tid til virkelige Forhandlinger med Ministeren om at se bort fra dette?

Sagen er jo den ganske simple, at langt den overvejende Del af de kommunalvalgte Tjenestemænd stadig holder paa, at den hidtidige Beskatningsmaade er bedre end den fremtidige. Ingen har hidtil gjort Ind-

sigelse derimod i Amsraadene — man maa huske, at det ikke har været paabudt at benytte den særlige sønderjyske Ordning, men man har haft en Ret til det. Mig bekendt har der hidtil ingen Sinde i noget af de fire Amsraad været stillet noget Krav af Betydning om at faa samme Ordning, som man har i det øvrige Danmark; der har ingen Forhandlinger fundet Sted desangaaende, skønt der i Amsraadene baade sidder Socialdemokrater og Husmandsrepræsentanter, som man jo nu paaberaaber sig at have paa Regeringens Side i dette Spørgsmaal.

Den højtærede Indenrigsministers Ændringsforslag har jo den Historie, at en Socialdemokrat, men ikke, det ønsker jeg at fremhæve, en folkevalgt Repræsentant i dette høje Ting, kom i Tanker om, at der nu maaske var en Lejlighed til at faa væltet noget af Skattebyrden fra Indtægten hos fastlønnede og andre med virkelige Indtægter over paa dem, der ejer Jord, hvad enten de saa har Indtægter eller ej. Vedkommende satte den socialdemokratiske Organisation i Gang, og den høje radikale Indenrigsminister lyster straks Parole og faar i sidste Øjeblik Ændringsforslagene med. Det er dette, vi bebrejder Ministeren. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det ved De jo er urigtigt, hvorfor siger De det saa?). Det ved jeg ikke det er, men Indenrigsministeren vil jo sikkert senere svare.

Den højtærede Statsminister har givet os Tilsagn om, at han vilde følge de sønderjyske Forhold med vaagen Interesse og, hvis der blev Anledning til det, være med til at afhjælpe uheldige Forhold; jeg har hidtil troet, at ogsaa Indenrigsministeren stod bag ved dette Tilsagn. Ved et stort Møde af Kommunalnænder i Haderslev, ved Slagteriernes Generalforsamling, hvor mange Hundrede var til Stede, og ved et nyligt afholdt Massemøde i Haderslev er der gjort Indsigelser over for Ministeren. Efter de allernyeste Beregninger, man har kunnet anstille, efter at Forslaget er ført igennem i det andet høje Ting, ligger det uomtvisteligt saaledes, at Skatten for dem med Indkomster uden Grundejendom faar en Nedsættelse; for de Mennesker, der har større Indkomster og samtidig har Grundejendom, gaar det omtrent lige op; thi den Lettelse, de faar i Skatten paa Indkomst, skal de omtrent betale mere i Skatten paa Grundejendom; men de, der ingen Indkomster har, men har Grundejendom, de vil faa et Tillæg til deres Skat. Og dette kan ikke være rigtigt paa et Tidspunkt,